

ning, at man ønsker et saadant Lovforslag fremmet; det viser dog, at man ikke vil trykke den Mindre mere end nødvendigt, og at man vil komme ham indpaa de Punkter, hvor hans Fordringer ere berettigede, og man er overbevist om, at der ved vil den Fare afvendes, som ellers ikke vil udeblive, hvis vi, som der allerede er omtalt, sætte for høi en Dæmning op. Jeg skulde derfor meget ønske, at Forslaget maatte nyde Fremme, og jeg skal anbefale dets Overgang til anden Behandling.

N. Hansen: Det var ikke min Hensigt at tage Ordet under denne Sags Behandling, thi jeg har som bekendt i to foregaaende Sessioner givet et lignende Lovforslag min Tilllutning, og det er ogsaa min Aft i denne Session at gjøre det. Naar jeg desuagtet har bedt om Ordet, er det for at yde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) min Tak for Slutningen af hans begejstrede Foredrag om Mennekerettighederne, men tillige for, samtidig med at jeg yder ham denne min Tak, at bede ham om, ikke at være saa streng imod dem, der have en fra hans forskjellig Mening. Han har jo som bekendt selv delt den Mening, hans Modstandere nu have, og han vilde dog vistnok ikke have været meget glad, om der den Gang han havde denne Mening, var blevet faldet en saa streng Dom over den samme Mening, som nu er hans Modstanderes. Maa jeg minde om, hvad ærede Medlemmer maatte ikke huske, at der under Grundlovstampen i 1866 forelaa et Regjeringsforslag, som fastsatte en Censur af 25 Rd.s Skat til Stat og Kommune for de Valgberettigede til de 18 Klader i Landstinget, der nu besættes af Gaardmændene. Der blev da stillet Forslag om, at denne Censur i Middelstandens Interesse skulde bortfalde, men da hævdede det ærede Medlem sin kraftige Nøst derimod, idet han . . .

Formanden: Det ærede Medlem maa dog erindre, at det er en Sag, som aldeles ikke ligger for her; da den blev strøjet af en æret foregaaende Læser, troede jeg det ikke nødvendigt at skride ind; men naar det ærede Medlem tydeligere vil gaa ind paa Grundlovsagen, som slet ikke ligger for, maa jeg skride ind derimod.

N. Hansen: Naar jeg har tilladt mig dette, har jeg gjort det i Tillid til den høitærede Formands store Overbærenhed overfor andre Medlemmer.

Formanden: Det ærede Medlem er Gjenstand for den samme Overbærenhed — om det ærede Medlem behager at bruge dette Udtryk — som andre ærede Medlemmer; men der er nogen Forskjel paa at strøise en Ting med en lille Bemærkning og at holde et mere indgaaende Fore-

drag derom. Naar en Sag ligger for, er det ikke den vedkommende Forslagsstiller eller andre ærede Medlemmers Stilling til andre Sager, der er til Forhandling, men selve Sagen.

N. Hansen: Hvad jeg havde at sige, vilde have indskrænket sig til to Linier, saaledes at jeg vilde have været hurtigere færdig end den ærede Formand.

Formanden: Jeg maa bede det ærede Medlem om at forlade dette Thema.

N. Hansen: Saa vil jeg blot sige, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds den Gang hævdede den Tanke, at, hvis man opgav den foreslaaede Valgretsænsus, vilde Husmand og Indfødtere besætte alle Kladerne . . .

Formanden: Naar jeg først har gjort et æret Medlem opmærksom paa, at han er inde paa en feil Vej, kan der ikke vedligeholdes en Diskussion derom.

N. Hansen: Det var kun en Fremstilling af en Mands tidligere Færd her i Tinget, jeg har villet give, og en saadan tror jeg oftere har været Gjenstand for Forhandling.

Berg: Den ærede sidste Læser er i fuldstændig Misforstaaelse. Jeg kan dokumentere, at længe før jeg fik Sæde i denne Sal, har jeg hævdede de samme Anskuelser, som dette Forslag vidner om, og jeg har albrig paa noget Punkt skriftligt eller mundtlig forneget dem.

N. Hansen: Jeg skal endnu kun gjøre en ganske kort Bemærkning, og det er den: Maa jeg bede ærede Medlemmer, som kunne ønske Oplysning angaaende denne Sag, om at efterse Rigsraadsstændens for 1865—66, Sp. 681—82.

Judenrigsministeren: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Berg) har fuldkommen Ret, naar han mente, at Loven af 24de Oktober 1837 om Kommunernes økonomiske Bestyrelse indtrømmer almindelig Valgret. Jeg skal gjøre ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, idet jeg blot skal henvise til § 4 i bemeldte Lov. Man vil deraf se, at det var saa langt fra, at der var givet almindelig Valgret, at Valgretten tværtimod enten var knyttet til Besiddelsen af visse Værdier, der nærmere bestemtes ved Regulatorik, eller ogsaa var den knyttet til Borgerkab.

N. Andersen: Jeg vil tillade mig lige over for de Vidnesbyrd, der fra forskjellige Sider ere fremkomne om den Trang, der skulde være hos